

Vergaderjaar 2009–2010

27 801

Vierde Nationaal Milieubeleidsplan

Nr. 71

BRIEF VAN DE MINISTER VAN VOLKSHUISVESTING, RUIMTE- LIJKE ORDENING EN MILIEUBEHEER

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 17 mei 2010

Tijdens het overleg met uw kamer op 10 november 2009 (30 373, nr. 38) heeft mijn ambtsvoorganger toegezegd u nader te informeren over de noodzaak om bij kleine overslagbedrijven voor de opslag van verpakte gevaarlijke stoffen aparte compartimenten te realiseren.

In deze brief kom ik deze toezegging na en zet ik uiteen welke regels en wetgeving gelden voor dit soort bedrijven. Ik ga er van uit dat de vraag zoals die tijdens het overleg van 10 november jl. is gesteld, betrekking heeft op de overslagbedrijven die minder dan 10 ton verpakte gevaarlijke stoffen per opslagvoorziening opslaan.

Voor de bedrijven waar meer dan 10 ton verpakte gevaarlijke stoffen per opslagvoorziening wordt opgeslagen, blijft de vergunningplicht Wet milieubeheer (Wm) in stand en geldt bovendien het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi). Hierin is bepaald dat het bevoegd gezag bij vergunningverlening de streef- en richtwaarden voor de externe veiligheid (10–6 contour) in acht moet nemen. Als bovendien bepaalde hoeveelheden gevaarlijke stoffen binnen een inrichting de ondergrenzen van het Besluit risico's zware ongevallen (Brzo) overschrijden moet worden voldaan aan de bepalingen van het Brzo. Dat kan onder meer inhouden dat het bedrijf moet beschikken over een veiligheidmanagementsysteem.

De overslagbedrijven waar minder dan 10 ton verpakte gevaarlijke stoffen per opslagvoorziening worden opgeslagen, vallen voor het merendeel onder de werkingssfeer van het zogenaamde Activiteitenbesluit (Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer) en zijn niet (meer) Wm-vergunningplichtig. De eisen voor de opslag van de verpakte gevaarlijke stoffen zijn ontleend aan PGS 15 (publicatie nr. 15 in de Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen, Opslag van verpakte gevaarlijke stoffen, Richtlijn voor brandveiligheid, arbeidsveiligheid en milieuveiligheid).

Deze eisen zijn te beschouwen als basisveiligheidsvoorzieningen.

In het Activiteitenbesluit en de daarop gebaseerde Regeling algemene regels voor inrichtingen milieubeheer, worden drie vormen van opslag van verpakte gevaarlijke stoffen onderscheiden. Met deze drie opslagvormen wordt zo veel mogelijk aangesloten bij de gebruikelijke logistiek in de opslag- en transportwereld, met behoud van het basisveiligheidsniveau.

Ten eerste de reguliere opslag van verpakte gevaarlijke stoffen in een opslagvoorziening die is uitgevoerd conform de basisvoorzieningen van PGS 15 (artikel 4.3 van de Regeling). De maximale opslaghoeveelheid per voorziening bedraagt 10 ton. Binnen een inrichting mogen meerdere van dergelijke voorzieningen aanwezig zijn. In dat geval moeten de opslagvoorzieningen zodanig zijn ingericht dat bij een incident (zoals brand, of lekkage) geen onderlinge beïnvloeding kan ontstaan.

De tweede opslagvorm die in het Activiteitenbesluit is omschreven betreft de stationaire opslag met beperkte voorzieningen (artikel 4.7, eerste lid onder b van de Regeling). Deze opslagvorm is bedoeld voor de opslag van verpakte gevaarlijke stoffen die aan derden zijn geadresseerd en langer dan 48 uur in het bedrijf aanwezig blijven.

Voor deze opslagvorm gelden, kort samengevat, de volgende eisen en beperkingen:

- Aan drie zijden moeten scheidingswanden zijn geplaatst met een brandwerendheid van ten minste 60 minuten, wanden moeten een minimale hoogte van 3 meter hebben;
- Er gelden minimale afstanden voor de opgeslagen gevaarlijke stoffen ten opzichte van de open zijde en ten opzichte van de bovenrand van de scheidingswanden (afstanden moeten duidelijk zijn gemarkeerd op wanden en vloer);
- In al deze opslagvormen gezamenlijk mag niet meer dan 10 ton verpakte gevaarlijke stoffen aanwezig zijn (indien deze hoeveelheid wordt overschreden, valt het bedrijf niet meer onder het Activiteitenbesluit en moet vergunning worden aangevraagd);
- Gevaarlijke stoffen die met elkaar kunnen reageren, mogen niet gezamenlijk worden opgeslagen;
- Er mag niet meer dan 2 ton brandbare vloeistoffen (ADR gevarenklasse 3) aanwezig zijn;
- De gevaarlijke stoffen die tot de hoogste gevaarscategorie (verpakingsgroep I) behoren, mogen niet in deze opslagvoorziening aanwezig zijn.

Er mogen meerdere van deze opslagvormen in een bedrijf aanwezig zijn. Hiermee kan bijvoorbeeld de noodzakelijke stoffscheiding worden gerealiseerd. De totaal in deze opslagvormen aanwezige hoeveelheid verpakte gevaarlijke stoffen mag niet meer bedragen dan 10 ton. Indien deze grens wordt overschreden, ontstaat een vergunningplichtige situatie.

De laatste opslagvorm die in het Activiteitenbesluit wordt beschreven betreft de aanwezigheid van verpakte gevaarlijke stoffen in het laad- en losgedeelte (artikel 4.7, eerste lid, onder a van de Regeling).

Het kan hierbij gaan om verpakte gevaarlijke stoffen die vanuit de opslagvoorziening gereed worden gezet voor afvoer, dan wel voor het hergroeperen van de ene vervoerseenheid in de andere vervoerseenheid. Voor de aanwezigheid van verpakte gevaarlijke stoffen in het laad- en losgedeelte gelden de volgende eisen en beperkingen:

- Gevaarlijke stoffen moeten aan derden zijn geadresseerd en moeten binnen 48 uur weer worden afgevoerd;

- Het laad- en losgedeelte moet duidelijk gemarkeerd zijn en ten minste 2 meter verwijderd van andere goederenopslag;
- In alle laad en losgedeelten gezamenlijk mag niet meer dan 10 ton verpakte gevaarlijke stoffen aanwezig zijn (indien deze hoeveelheid wordt overschreden, valt het bedrijf niet meer onder het Activiteitenbesluit en moet vergunning worden aangevraagd);
- Er mag niet meer dan 2 ton brandbare vloeistoffen (ADR klasse 3) aanwezig zijn;
- De gevaarlijke stoffen die tot de hoogste gevaarscategorie (verpakingsgroep I) behoren, mogen niet in deze opslagvoorziening aanwezig zijn.

Binnen het Activiteitenbesluit mag in totaal niet meer dan 10 ton verpakte gevaarlijke stoffen in één of meerdere laad- en losgedeelten aanwezig zijn. Indien een grotere hoeveelheid aanwezig is, ontstaat ook hier een vergunningplichtige situatie.

Voor al deze drie situaties gelden daarnaast nog eisen op het gebied van vakmanschap, het bijhouden van een journaal en registratieverplichtingen.

Gezien dit totaal pakket aan eisen en beperkingen ben ik van mening dat er geen redenen zijn de regels en wetgeving zoals bovenstaand omschreven, verder aan te scherpen.

Bij kleine hoeveelheden gelden minder zware eisen. Dat is logisch: bij een incident of calamiteit is er niet of nauwelijks een risico voor de externe veiligheid.

Een PGS 15-opslagvoorziening (kleiner dan 10 ton) is uitgevoerd als een brandcompartiment, en bij de tijdelijke opslag mogen minder gevaarlijke stoffen aanwezig zijn en mag ook de totale hoeveelheid niet meer bedragen dan 10 ton.

Verpakte gevaarlijke stoffen mogen niet zonder voorzieningen gezamenlijk met andere goederen worden opgeslagen. Er geldt in de bestaande regelgeving al een verplichting tot compartimentering.

Hiermee hoop ik u voldoende te hebben geïnformeerd.

De minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
J. C. Huizinga-Heringa